

Cultures

TEATRE | MÚSICA | LLETRES | DANSA | ART | TRADICIONS | CINE | TELEVISIÓ

ENTRADES EXHAURIDES PER QUARTA VEGADA ► L'artista va demostrar que segueix connectant amb el públic des del moment en què trepitja l'escenari i que al Kursaal s'hi troba com a casa. Les entrades les havia exhaurides feia mesos

Via d'emocions amb Sergio Dalma

► El cantant va desfermar l'eufòria del públic que dissabte va omplir a vessar el Kursaal de Manresa

MARTA PICH

Crònica

Marta Pich MANRESA

És dels artistes que més ràpidament esgoten entrades al Kursaal i dissabte era la quarta vegada que hi feia parada, aquest cop per presentar-hi *Via Dalma III*, un disc amb dotze cançons italianes versionades. «Benvinguts a una vetllada romàntica, una nit diferent, una nit per a l'amor», anunciava una veu en off just abans que Sergio Dalma irrompés a l'escenari per interpretar *Toda la vida*. El sabadellenc va omplir de romanticisme i energia una Sala Gran que bullia des de la primera fila de la platea fins a l'última de l'amfiteatre. Un públic, majoritàriament femení, que no va escatimar elogis cap al cantant de veu trencada i somriure contagiós. Després de *Necesito un amigo* va arribar *Solo tú*, moment per adreçar-se al públic. «Gràcies per fer realitat una nit com aquesta».

Van ser dues hores de concert. Un joc de llums impecable. Elegància musical i de vestuari i una banda d'alt nivell formada per Jorge D'Amico (guitarra i veu), Javi Arpa (guitarra i veu), José Vera (baix), Cristian Constantini (bateria), Alicia Araque (veu i percussió) i Miguel Ángel Collado (piano i teclats) com a director musical. Una ràdio antiga presidia un costat de l'escenari. «Nosaltres som d'una generació de nois del carrer i la ràdio ens acompanyava molt. Ara que som a l'era de les xarxes socials -només calia veure la quantitat de mòbils gravant- ens agradaria homenatjar la generació

El sabadellenc assegut a l'escenari del Kursaal cantant a capella «Solo para mí», dissabte a Manresa

que ens va tocar viure, i també la ràdio. Esperem que ho gaudiu tant com nosaltres ho vam fer preparant-t'ho». Tot seguit va sonar *Mía*.

Hi va haver moments per aixecar-se de la butaca i ballar, com amb *Volare*, i d'altres de més íntims, quan l'escenari va quedar fosc i es van il·luminar uns fanals imitant un carrer, per on passejaven Dalma i Alicia Araque cantant *Sábado por la tarde*. I un bloc més nostàlgic que va incloure una de les cançons preferides de l'artista, *Amores*, «la vaig descobrir en una pel·lícula i em va encantar».

Sergio Dalma es pot permetre la llicència d'alterar l'ordre del repertori, i així ho va fer en quedar-se sol i assegurar-se davant de l'escenari per cantar a capella *Solo para*

Al concert hi va haver moments per aixecar-se de la butaca i ballar, com amb *Volare*, i d'altres de més íntims

Dalma fa un homenatge a aquelles cançons que van formar part de la banda sonora d'una generació

mí per al deliri del públic de les primeres files. Tampoc no hi van faltar *Esa chica es mía* i *Bailar pegados*, ara reinventades amb un aire jazzístic. Només calia veure com brillaven els ulls del públic per adonar-se de la connexió que Dalma transmet quan canta. Ell ho té clar: «És la màgia que tenen les cançons».

Però l'eufòria es va desfermar quan l'artista va aparèixer a l'amfiteatre per cantar entre el públic *Tú y yo*. La lletra diu «ni en somnis vaig poder imaginar el que ara és tan real», i això és el que semblaven dir les cares d'emoció de les seguidores que l'envoltaven, algunes amb llàgrimes als ulls. Encara des de dalt, Dalma va presentar la banda. Amb *Gloria* s'acomiajava del públic, però no per a gaire estona. Reapareixia a l'escenari per protagonitzar un dels moments més emotius de la nit interpretant *Em dones força*, amb el públic dempeus. *Galilea* va posar el punt final a una nit on Dalma va fer un homenatge a aquelles cançons que van formar part de la banda sonora d'una generació.

ELECTRITZANT DUEL ENTRE COOPER I LADY GAGA

CINEMA CRÍTICA

Jordi Bordas

HA NACIDO UNA ESTRELLA

► **Estats Units, 2018. Drama musical. 135 minuts. Direcció:** Bradley Cooper. **Guió:** Will Fetters, Bradley Cooper, Eric Roth, Dorothy Parker, Alan Campbell i Robert Carson, a partir de la història de William A. Wellman. **Intèrprets:** Lady Gaga (Ally), Bradley Cooper (Jackson Maine), Sam Elliott (Bobby), Andrew Dice Clay (Lorenzo), Rafi Gavron (Rez), Dave Chappelle (George Noodles Stone). **Pantalles:** Bages Centre (Manresa), Ateneu (Igualada) i Multicines (Abrera).

Ha nacido una estrella és la quarta versió d'un guió que amb diferents variacions havia estat plasmat anteriorment el 1937, el 1954 i el 1976. Steven Spielberg i Clint Eastwood, dos veritables pesos pesants de Hollywood, foren els primers candidats a rodar la nova adaptació, però finalment ha suposat el debut darrere la càmera de l'actor Bradley Cooper. Aquest intèrpret nord-americà també encarna un dels protagonistes, Jack Maine, un popular cantant perdut en una dinàmica autodesestructiva. No obstant això, recuperà la il·lusió (i l'amor) quan coneix l'Ally, una cantant aficionada i un vertader diamant en brut.

L'obra mestra filmada els anys cinquanta per George Cukor i amb una Judy Garland incommensurable segueix sent insuperable, però s'ha de reconèixer que la nova *Ha nacido una estrella* té una qualitat innegable. Cooper signa un melodrama musical narrat amb un pols vigorós i fluid. L'arrencada és brillant (el concert de Jack i el primer encontre amb l'Ally) i constitueix el millor fragment del llargmetratge. El problema de la pel·lícula rau que hi ha una diferència ostensible (i excessiva) entre les seqüències interpretades per la parella central i la resta. *Ha nacido una estrella* 2018 passarà a la història pel duel electrificant entre Lady Gaga i Bradley Cooper. Hi ha una química brutal entre ambdós i les seves seqüències, que culminen en un final corprenedor, traspuen un romanticisme arravatat i esquinçat. La temperatura baixa, però, quan entren en escena altres personatges i es vol bussejar en el traumàtic passat del cantant. Una irrecognoscible Lady Gaga broda el seu primer paper protagonista a la pantalla gran i exhibeix, musicalment i dramàticament, una personalitat rotunda.

La basílica de la Seu de Manresa mostra el museu i la cripta, en una visita lliure

► Nombroses persones van visitar ahir al migdia les instal·lacions de la basílica de la Seu de Manresa, que va obrir les portes de les seves dependències amb motiu de la commemoració del Dia de la Seu. La jornada va començar a les 11 del matí amb una missa conventual solemne, cantada per la Capella de Música de la Seu. A continuació, el públic va poder fer una visita lliure a les instal·lacions, que va incloure espais com la cripta, el baptisteri, el museu i la part de sota el claustre. Els retaules, a més a més, es van il·luminar per a l'ocasió. Al museu (a la fotografia) hi van pujar unes 50 persones, però la xifra a la resta de les instal·lacions va ser superior. El programa d'actes del Dia de la Seu continuarà dijous vinent, a 2/4 de 8 del vespre, a la sala gòtica de la Seu, amb una conferència a càrrec de l'historiador Francesc Comas. Finalment, dissabte, a les 8 del vespre, la Seu acollirà un concert a càrrec de l'organista Jordi Franch i del tenor Isidre Badia.

OSCAR BAYONA